

Kaikella on aikansa – niin myös lomalla

Kun tämä kirjoitukseni julkaistaan, olen jo onnellisesti siirtynyt muutaman viikon vapaille. Ajattelin suunnata kesän kunniaksi ruotsinlaivalle, kuten moni muukin erityisesti lapsiperheistä. Opiskeluaikana tuli seilattua tuota väliä enemmänkin edestakas. Olin nimittäin töissä ruotsinlaivalla äitini ja isoäitini jalanjäljissä, ja etenkin äitini varjossa ei ollut helppo laivalla työskennellä, kun minua jotenkin verrattiin häneen.

Se oli kova koulu ensimmäiseksi oikeaksi työpaikaksi, mutta niin kuin kaikki koulut – hyvin opettavainen.

Myös nuorena pääsin laivalle äitini mukana. Sain oppia tulevaa varten, kun pääsin taittelemaan servettejä äitini ja muiden tarjoilijoiden kanssa tulevaa kattausta varten. Nykyään tarvittaessa pystyn kuljettamaan kymmenen juomalasia kerrallaan. Taito, jota ei ihan joka päivä pappina tarvitse, mutta joskus kuitenkin.

Nuoruuden kokemukset ovat kuitenkin jättäneet sellaisen muistijäljen, että kun lankongia (ruot. land gång) pitkin astelee ruotsinlaivaan sisään, tulee vastaan se tietty tuttu tuoksu. Puhumattakaan auringonlaskusta aavalla merellä, meren tuoksusta ja saariston moninaisuudesta – kaikesta, mitä luomakunta kauneimmillaan voi tarjota. Ehkä sukuni perintöä on se, että juuri merellä minun sieluni lepää.

Sanotaanhan myös Sanassa: ”Mutta Jumalan lahja on sekin, että ihminen saa vaivannäkönsä keskellä syödä ja juoda ja nauttia elämän antimista.” (Saarnaajan kirja 3:13)

Haluan toivottaa hyvää kesää ja hyvän Jumalan siunausta.

Nähdään taas heinäkuussa! ^^

Johan Savola
Nuorisotyön pastori (vs.)
Orimattilan seurakunta